

Közel két éve van jelen gyülekezetünkben az imádság egy új formája, az imaszolgálat. A szolgálati területtel való ismerkedést, annak lelki, biblikus alapozását, a gyakorlati megvalósítás első lépéseit a Gazdagréti Református Gyülekezet felkaroltjaiként tettük meg. Náluk közel 10 éves múltra tekint vissza ez a sok áldással kísért szolgálat. A felkészülésben elsőként lelkészünk és felesége, majd mi presbiterek vettünk részt. Minden ilyen alkalomról lelkileg megújulva, a hitéletünkre frissítőleg ható élménnyel és tapasztalattal érkezünk haza.

Az imaszolgálat tulajdonképpen imádság kérés lehetősége a gyülekezet tagjai számára életük egy konkrét problémájára, nehézségre. Hasonló történik más imaközösségekben, miben más az imaszolgálat? Míg általában közös imádságainkban egymás terhére, kéréseit visszük Isten elé, az imaszolgálatban Istent, Isten Lelkét kérjük, hogy jöjjön, és járja át az imádságot kérőt, és lépjen be az ő életébe, a számára nehéz területre.

A kölcsönös bizalom légkörét feltételezi ez mind a szolgálók, mind az imádság kérő részéről. Problémáink, nehézségeink vannak és mindig is lesznek. Hordozzuk magunkban, szégyelljük őket, nehéz ezekről beszélni! De ha imádságot kérek, akkor elismerem azt is, hogy egyedül nem tudok megbirkózni vele. Istenre és a testvérekre van szükségem ahhoz, hogy győzelmesen kerüljek ki az engem gyötrő testi, lelki bajokból. Istenre, aki megszabadít, erősít, vigasztal. Testvérekre, akik ismerik az esendőség súlyát saját életükből is.

Az imakérő feltárja a szívét ebben a helyzetben. Valami olyan kérést oszt meg a testvéri közösségben, amelyről tudja, hogy egyedül nem birkózhat meg vele. Az imaszolgáló, pedig Isten elé állva, elkérve a gondolat és beszéd és imádság vezetését, az imádságkérővel együtt állnak Isten jelenlétében. Az „egymás terheinek hordozásában” nem tapasztaltam még máskor ilyen testvéri egységet, mint ebben a szolgálatban. Törékeny emberi voltunk és Isten mindenható hatalmának ereje feszül meg az imádságos térben.

Az együtt töltött imádságos percekről nem esik utána szó, csak ha az imádságot kérő szívesen megosztja, amit megértett miközben mellette, érte imádkoztak. Szükséges ez a szabadság, hiszen világosságra kerül valami, ami eddig el volt rejtve előtte, hogy Krisztus keresztje által meggyógyulhasson, éppé lehessen.

Úgy tapasztalom, a szolgálat hozzájárult ahhoz, hogy mélyültek testvéri kapcsolataink, mélyült bennünk a szeretet, megértés és szilárdabb lett a gyülekezet egysége, és erről az alapból tekinthetünk a körülöttünk élőkre.

Hálát adunk Istennek ezért a vezetéséért, a szolgálatban való megsegítéséért és az egység megteremtéséért!

Az imaszolgálat Isten gyógyító jelenlétének egyik formája a gyülekezet életében.